

21.57x34.75	1	עמוד 14	שעות 24	ידיעות אחרונות -	11/03/2019	67554147-9
תוכן ערוץ יס דוק YES יס שידורי לוויין יסטינג - 103681						

שעות אחרונות *

ראיונות, מכתבים וחקירות נדירות. צילומים מתוך הסרט: "דיוויד בואי: חמש שנים"

רגע לפני שדיוויד הפך לבואי

סרט תיעודי מרתק עוקב אחר חמש שנות הקריירה הראשונות של דיוויד בואי, כשהמסד המוזיקלי לא ידע איך לאכול אותו והוא נאלץ להתפרנס מעבודות נוספות. "אף אחד בעולם לא יכול לדמיין את דיוויד בואי בתור מנקה", אומר בראיון הבמאי פרנסיס וייטלי. "הוא עבד גם בחנות צילום ועשה הכל כדי לשרוד"

||| יניב חלילי, לונדון

מכתב התשובה שהתקבל מרשת ביבייסי בנובמבר 1965 היה נחרץ. "הזמר הוא טיפוס קוקני ולא מספיק יוצא דופן", נכתב שם. כותבי המכתב, שקבעו את זהותו של הפלייליסט עוד לפני שבגלגל ידעו איך מאייתים את המילה הזו, אף קטלו את השיר שנשלח אליהם מלהקה חדשה בשם "דיוויד ג'ונס והלוואר ת'ירד". "הקאבר של הלהקה לשיר 'צ'ים צ'ים צ'ים צ'ים' מתוך הסרט 'מרי פופינס' הורג את השיר לחלוטין", נכתב במכתב הלקוני. ועדת הפלייליסט לא העבירה את השיר וסברה שהסולן, ג'ונס, נעדר סטאר-קוואליטי. ג'ונס, כידוע, הפך לדיוויד בואי, זיקית של כישרונות וחלוץ מוזיקלי. המכתב של הביבייסי נקבר בארכיון המכתבים שפיספסו בגדול, אבל נשלף ביחד עם שורה מרהיבה של ראיונות, מכתבים וחקירות נדירות, לצורך סרט תיעודי מצוין על חמש שנות הקריירה הראשונות של בואי.

הסרט, "דיוויד בואי: הדרך לתהילה", שישודר מחר (שלישי) ב-yes דוקו (וגם ב-STING TV), הוא יצירה מורכבת ומעניינת של הבמאי פרנסיס וייטלי - והאחרון בטריולוגיה שוייטלי יצר על בואי. לפני שנתיים הוא יצר את הסרט "דיוויד בואי: חמש השנים האחרונות" ולפניו את "דיוויד בואי: חמש שנים", שיצא ב-2013.

הפעם הוא צלל לעומק הארכיון ושלף משם זהב: קטעים של בואי מחמש שנות הקריירה הראשונות שלו, כשהוא כמעט טובע במסע השחייה אל ההצלחה הגדולה, מול ממסד מוזיקלי שלא ידע איך לאכול אותו. הסרט כולל גם ראיונות עם האנשים הקרובים ביותר

לבואי אז, בת דורתו וחברתו הקרובה כריסטינה אמראוס, בת ווגו לשעבר הרמיזי פריטינגייל והרקרן והפנטומי מאי לינדוי קמפ.

להמציא את עצמו

בואי של השנים הראשונות, מסתבר, עבד בעבודות ניקיון, התייסר במשך שנים על שיברון הלב שהותיר סיפור האהבה הראשונה שלו ולא האמין שיש זכה בהצלחה גדולה. "במובנים רבים, זה הסרט המעניין ביותר על בואי, כי אנחנו רואים צד לא מוכר שלו - של דיוויד שנאבק, מנסה להצליח כנגד מה שאומרים לו ומנסה להמציא אותו מחדש כל פעם", אומר וייטלי בראיון בלונדון. "יש בסרט קטע שבו הוא מדבר על עבודת הניקיון שבהן עבד, ונרמה לי שאף אחד בעולם לא יכול לדמיין את בואי כמנקה. הוא עבד גם בחנות צילום ועשה כל מה שהיה יכול על מנת לשרוד".

למרות שהיה אליל ומושא תשוקה של נשים וגברים רבים, בואי היה גם למוד אכזבות. חלק משמעותי בסרט מתמקד

"לא סרט מורשת". וייטלי

בסיפור שיברון הלב שהותירה לו הרמיזי, בת ווגו הראשונה, שמתראיית בסרט באריכות. לאורך הקריירה שלו בואי לא הרבה לכתוב שירים על סף פורי האהבה שלו, אבל על הרמיזי הוא כתב לא מעט שירים. "במשך שנים הוא לבש טיישירט עם שם הסרט, שהרמיזי בחרה לצלם בצעירותה וששבכילו היא עזבה את בואי. זה מראה כמה רגיש היה בואי", אומר וייטלי.

השניים החלו לעבוד יחד כשוייטלי נקרא לצלם קליפ קצר של בואי, עבור תוכנית ברשת ביבייסי והם נשארו בקשר. "במובנים רבים, הסרט הנוכחי הוא המרתק בין השלושה שיצירתי על בואי, בגלל שהוא מכיל קטעים שאנחנו לא מכירים, של ניסיונות אמנותיים רבים של בואי מהסיקסטיו, כולל להקות רבות שהוא היה הסולן שלהן לתקופה קצרה, כשחיפש את התהילה. הוא עשה, למשל, סרט קצר על טרנסג'נדר בשם איילין. בסיקסטיו אף אחד לא רצה לשמוע על זה. היום אנחנו מבינים שהוא הקדים את זמנו".

קטע בסרט משחזר חזרות שבואי ביצע בבית, לפני הופעה בטלוויזיה. "בעל הדירה שבה התגורר בואי, מצא 40 קלטות עליהן מוקלט בואי שר. בהתחלה הם חשבו שמדובר בקלטות אודיו, אבל אחרי שהקלטות עברו עיבוד איטי במפעל מיוחד, התברר שאלו היו קטעי וידאו שהוא צילם במצלמה ביתית פשוטה".

בלי להתחנף

האם בואי רדף אחרי התהילה בשנים ההן? זו אחת השאלות שהסרט מנסה לענות עליהן. חמש השנים שלו, מ-1966 ועד שהוציא את "זיגי סטארדסט", על החוצן שהגיע לכדור הארץ כדי להעניק

לאנושות תקווה, היו מאופיינות ברגים עים מעורבים רבים. "הוא אמר שהוא רוצה לעבוד בעבודה שלא תהיה עבודת ניקיון והוא שאף להיות מוזיקאי שמ' קבל כסף כדי לכתוב לאחרים", אומר וייטלי. "אבל עד 'ספייס אודיס' הוא לא ממש רצה תהילה. כריסטינה, בת דורתו, מספרת שהוא אמר לה, 'הדבר האחרון שאני רוצה הוא שיהיו אותי ברחוב'. על כן, אחרי שהתפרסם והציג ליה בגדול, הוא עבר להתגורר בניו יורק, הרחק מלונדון עמוסת העיתונאים הצהובים והחטטנים".

בואי אף חשש כי יהפוך לסכיוופרני כמו אחיו, שסבל ממחלת נפש. החשש היה אחר המנועים היצירתיים שדחפו אותו לנסות דברים שונים. הוא חשב מחוץ לקופסת הטלוויזיה של אז. "בואי צילם סרטים מוזרים, כמו הסרט The Image, שבו גילם רווח רפאים. הוא עשה פנטומימה, אמנות מדוברת, רי קוד, תיאטרון, שירה. אתה צופה בסרט ושואל את עצמך: האם יש סגנון אמנו-תי שבואי לא התנסה בו?"

איך בואי היה מגיב לפרט כזה על חייו?

"את הסרט הראשון עליו הוצאנו כשהוא עוד היה בחיים. אחרי שהסרט שודר הוא כתב לי, 'אני מאוד גאה בך'. אני מנסה לא ליצור סרטים מתחנפים מדי, כי לא זו המטרה. לכן לא פניתי לאימאן ולילדיו של בואי, כי הם לא חיו בשנים ההן. רציתי לראיין אנשים שהיו לצידו אז ולא סרט מורשת, של אנשים מדברים על. נראה לי שזה מה שבואי היה מעדיף".

בכלל, איך הוא היה מגיב אם היה רואה את כל התעשייה של אחרי מותו? "הוא בטח היה מוחאם. ואז קצת נגעל".